

[Socialministeren]

Det samlede resultat er, at ud af samtlige ca. 802.000 familier med mindst én pensionist er der – før den lille realindkomstforbedring, der følger af den årlige satsregulering af pensionerne fra 1993 til 1994, der tillige giver dækning for udgifterne til grønne afgifter – 765.000 familier, der får fremgang i deres disponible indkomst, svarende til 95,4 pct. af samtlige.

Sammensætningen af grundbeløb og pensionstillæg i den sociale pension betyder, at mindre arbejdsindtægter hos ægtefællen kan medføre nedsættelse eller bortregulering af pensionistens pensionstillæg. Denne nedsættelse m.v. kan medføre, at den sociale pension bliver mindre i 1994 end i 1993.

I de fleste tilfælde modsvares det deraf følgende tab i disponibel indkomst hos pensionistægtefællen af en væsentlig større skatteletelse hos den arbejdende ægtefælle. Dette skyldes bl.a., at ikke bare pensionstillæg, men også skatteberegning er afhængig af ægtefællernes samlede indkomst.

Der er imidlertid en mindre gruppe af ægtepar, der kan få meget beskedne reelle forbedringer – eller i særlige tilfælde direkte tab – når familiens indkomst er sammensat af en social pension hos den ene ægtefælle og en forholdsvis lille arbejdsindkomst (f.eks. 150.000 kr.) hos den anden ægtefælle.

Regeringen ønsker med dette lovforslag at forbedre de økonomiske vilkår for disse familier.

Efter forslaget bortses der ved beregning af pensionstillæg til pensionister, der er gift med en ikkepensionist, fra de første 10.000 kr. af ægtefælleindtægter fra personligt arbejde, arbejdsløshedsdagpenge m.v. Efter fradrag af dette beløb bortses fra eventuelle indtægter, der overstiger 135.000 kr. Den del af indtægten, der overstiger 170.000 kr., henføres til indtægtsgrundlaget på almindelig vis.

Virkingen af dette forslag for familier, hvis indtægter alene er sammensat af social pension og en ægtefælleindtægt af den ovenfor nævnte art, er, at flere pensionister efter dette lovforslag vil modtage et fuldt pensionstillæg eller et større pensionstillæg end efter de vedtagne regler for 1994.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Man genoptog herefter behandlingen af dagsordenens punkt 31, der var:

31) Forhandling om redegørelse nr. R 8:

Trafikministerens redegørelse af 7. december 1993 om anlæg af fast forbindelse over Øresund.

(Redegørelsen anmeldt 7/12 93. Redegørelsen givet 7/12 93. Meddelelse om forhandling 7/12 93).

Forhandlingen genoptoges.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne sige trafikministeren tak for redegørelsen, der jo i det væsentlige har karakter af et resumé og en konstatering af, hvad vi i forvejen vidste. Desuagtet er det jo vigtigt, at vi her i Tinget får lejlighed til at drøfte forløbet, for det er jo et projekt, der har samlet megen opmærksomhed, og som næsten alle har en mening om.

Men jeg kan ikke helt frigøre mig for den tanke, at for mange af dem, som har bragt sig i fokus i sagen om den faste forbindelse, er det et spørgsmål om at skaffe sig publicity, det være sig for visse politikere og såkaldte eksperter på alle niveauer. Det er nok mere det, der tæller, end det er deres overbevisning om, at det er en dårlig investering, vi er i gang med.

Jeg vil også tilføje, at større politisk plattenslageri end det, De Radikale også i denne sag har præsteret, skal man lede længe efter. Men det er jo ikke blot i denne sag. Vi vil opleve det senere i dag i forbindelse med spørgsmålet om Miljøagenturets placering, at de små radikale spillemænd puster sig op eller i hvert fald har gjort det. Vi ved, at de radikale taburetklæbere kun har ét i hovedet, nemlig at synliggøre sig i det politiske billede, men at de i øvrigt er totalt ligeglade med billedets kvalitet, for var de ikke det, ville de jo stå fast på deres synspunkt. De deltager i følgegruppens møder og har gjort det i hele det år, de har været med i regeringen, og på møderne i følgegruppen har de aldrig sagt et ord om projektet, men tilsluttet sig samtlige konklusioner. Det samme er tilfældet med redegørelsen her i dag, hvor de senere efter vedtagelsen af en dagsorden vil tage trafikministerens redegørelse til efterretning. Det kan man også godt, for arbejdet med Øresundsprojektet følger anlægsloven så præcist, som nogen har kunnet forestille sig, når man går i gang med et så stort projekt.

Efter anlægsloven og regeringsaftalen skal den endelige udformning af Øresundsforbindelsen ske under hensyn til, hvad der er økologisk motiveret og teknisk og økonomisk rime-